

A szerkesztőség címe (Írott Szó Alapítvány)

1092 Budapest, Ferenc krt. 14.Levelezési cím: **1450 Budapest, Pf. 77.**Számlázási cím: **1062 Bp., Bajza u. 18.**Telefon/fax: **413-6672, 413-6673**Szerkesztőségi mobil: **(70) 388-7034**

Központi e-mail cím és előfizetés:

info@magyarnaplo.hu

Elérhetőségünk a világhálón:

www.magyarnaplo.hu**www.facebook.com/magyarnaplo**

Kiadja az Írott Szó Alapítvány

(1092 Bp., Ferenc krt. 14.)

és a Magyar Napló Kiadó Kft.

(1062 Bp., Bajza utca 18.)

Terjeszti a Magyar Lapterjesztő Zrt.

(1097 Bp., Táblás u. 32.)

Előfizetésben terjeszti

a Magyar Posta Zrt. Hírlap Üzletága

(1080 Bp., Orczy tér 1.)

Előfizethető valamennyi postán,

a kézbesítőknél, e-mailen (hirlap@posta.hu),

faxon (303-3440)

Egy évre 7500 Ft, fél évre 3900 Ft.

További információ: 06-80-444-444

Nyomda: Pannónia Nyomda Kft.

(1139 Bp., Frangepán u. 16.)

**A folyóirat megrendelhető
szerkesztőségünkben is:**

• személyesen:

1092 Budapest, Ferenc krt. 14. I/5.• levélben: **1450 Budapest, Pf.: 77.**• telefonon: **06-1-413-6672**• e-mailen: **info@magyarnaplo.hu**

A Dunánál

Költészet napja után, még egyszer József Attiláról. De most a szobráról, amelyet Marton László bronzba öntött, és amely *A Dunánál* című vers költőjét ábrázolja, aki ugyan úgy kezdi a versét, hogy „A rakodópart alsó kövén ültem, / néztem, hogy úszik el a dinnyehéj”, mégis évtizedekig kénytelen volt a Kossuth tér gyepének kellős közepén üldögelni. Igaz, ez szobrása beleegyezésével történt, mivel a tér akkori biztonsági szabályzata és elrendezése nem engedett meg mást.

Új helyén, az Parlament Duna-parti homlokzata előtt létrehozott sétányon a költő szobra immár nézheti, és nézi is a Dunát. A lépcsőfokokon, amelyekre XX. századi szobrászatunk kimagasló alkotója, Marton László eredetileg is elhelyezte a költő alakját, olvasható most a bronzba öntött két verssor: „Mintha szivemből folyt volna tova, / zavaros, bölcs és nagy volt a Duna.”

És a Duna ma is, mintha József Attila szívéből folyna tova, zavaros, bölcs és mély. Az új elhelyezésnek köszönhetően pedig ez a köztéri műalkotás Budapest egyik legkedveltebb és leglátogatottabb látványossága lett.

Tudom, mert – bár nem vagyok turista fővárosunkban – gyakran autózom el alatta és nézek föl rá, a pesti rakparton dél felé haladva. Különösen a csúcsgalamb nyújt erre megfelelő alkalmat, amikor a gépkocsisor csak lépésben tud haladni, és bőven van rá időm, hogy megfigyelhessem, és jólesően állapíthassam meg: állandóan szeretetre méltó társaságban van a költő, nézőközönsége és fényképezkedő látogatói kifogyhatatlanok. Hol sötéthajú távol-keletiek állják körül, büszkén mosolyogva az őket fényképező útitárs kamerájába, míg fekete szemüvegükön a Vár épületei mögött lemenni készülő Nap csillog, akár a Duna vizén, minden időben figyelemre méltó fényjátékkal. Hol kisfiúk, kislányok ülnek előtte a lépcsőn, és a költő mintha átölelné őket, miközben a szülők, nagyszülők a jövőnek szóló szép emléket kattintgatják. Hol a költő vállát átölelve állnak mögötte látogatói, hol kétoldalt, hozzá hasonlóan a Dunára függesztett szemmel üldögelnek mellette az elfáradt turisták, az olvasgató, beszélgető fiatalok. És vannak persze, akik a költőhöz hajolva szelfit, azaz József Attilával közös önarcképet készítenek mobiljukkal.

Mindezzel persze nem azt akarom sugallni, hogy megszűnt volna a költő feloldhatatlannak érzett magánya, hogy elmúlna a verseiben sajgó fájdalom. Azt sem hiszem, hogy azok, akik olyan harcosan szervekedtek a költő szobrának új, a Dunára néző, rakpart fölötti elhelyezése ellen, ez egyszer belátják, hogy nem volt igazuk. Mégis bízom abban, hogy József Attila szobrának középpontba kerülése, közkeletiségének jóleső megnyilvánulásai magukkal hozzák életművének jobb megismerését, és talán azt az általa óhajtott megbékélést is, amelyet a szobrot ihlető vers utolsó versszakában így fogalmazott meg: „...Én dolgozni akarok. / Elegendő harc, hogy a multat be kell vallani. / A Dunának, mely mult, jelen s jövő, / egymást ölelik lágy hullámai. / A harcot, amelyet őseink vívtak, / békévé oldja az emlékezés, / s rendezni végre közös dolgunkat, / ez a mi munkánk; és nem is kevés.”

Mezey Katalin

Szerkesztőbizottság: Jókai Anna (elnök),
Báger Gusztáv, Horváth Antal,
Kalász Márton, Kő Pál, Nemes Attila,
Salamon Konrád, Szakály Sándor, Vasy Géza

Főszerkesztő: Oláh János

E-mail: olahjanos@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7035

Munkatársak:

Berta Zsolt

(Magyar Napló Könyvesbolt,
Budapest, VIII. ker. József krt. 70.,
Józsefvárosi Galéria)
Mobil: (70) 421-9580
magyarnaplo@magyarnaplo.hu

Bíró Gergely

(olvasószerkesztő, próza)
E-mail: proza@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7031

Bornemissza Ádám (tördelőszerkesztő)

Cech Vilmosné

(gazdasági ügyintéző)

Csontos János

(Nyitott Műhely)

Gilányi Magdolna

(Világirodalmi Figyelő, konferenciák)
E-mail: gilanyi.magdolna@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 421-8147

Parragi Zoltán (ügyintéző)

E-mail: parragizoltan@magyarnaplo.hu

Réger Ádám (Könyvszemle, szerkesztő)

E-mail: regeradam@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7032

Szalai Judit

(Versmaraton, Magyar Napló-hajóút)
E-mail: szalaijudit@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 421-7962

Szentmártoni Anikó

(szerkesztőségi titkár, terjesztés, előfizetés)
E-mail: szentmartonia@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7030

Zsiga Kristóf (könyvkiadás)

E-mail: zsigakristof@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7033

Zsille Gábor (vers)

E-mail: vers@magyarnaplo.hu

Borító: **Oláh Máttyás László**

*

A címlapon: **Tamás Menyhért**
(Fotó: Bakos Zoltán)

Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett, válaszborítékkal ellátott levélre válaszolunk. Mutatópéldány kérhető a szerkesztőségben.

Mezey Katalin: *A Dunánál* 1

SZEMHATÁR

Gál Sándor: <i>Máglya</i>	3
<i>Néha</i>	4
Csontos János: <i>Csillámló sziklafalon</i> <i>József Attila ürügyén, száztíz év múlva</i>	5
Ladik Katalin: <i>Kizöldült házamon a libabőr; Csendélet ablakkal;</i> <i>Bennem is fázik a tenger; Fehér dolgok történetek</i>	9
Bak Rita: <i>Menekülés; Műnchhausen báró Oroszországba lovagol</i>	10
Lajtos Nóra: <i>Fehér szektor</i>	11
Tarbay Ede: <i>Szonatinák</i>	18
<i>Éjszakai halászat</i>	19
Serfőző Simon: <i>Rossz házfalak mentén; Mégis; Örökség</i>	20
Ködöböcz Gábor: <i>Kiss Benedek versvilága, avagy történelmi</i> <i>és köznapis realitások plasztikus poézise</i>	21
Tüskés Anna: „ <i>Illyésre mint a kultúra, az irodalom egyik védelmezőjére</i> <i>gondolok.</i> ” <i>Beszélgetés Vitézy Lászlóval</i>	27
Marno János: <i>Eliszaposodik</i>	30
Mile Zsigmond Zsolt: <i>Örökös zene</i>	31
Murányi Sándor Olivér: <i>Lassított menekülés</i>	32
Rónai-Balázs Zoltán: <i>Tükröm, tükröm; Tea D.-vel</i>	34
George Mackay Brown: <i>Az aranytojást tojó tyúk</i>	35
Fecske Csaba: <i>Ahol ott vagy; Sötétben; Történek</i>	38
Oláh Katalin Kinga: <i>Tisztán átgondolt formák</i> <i>Nagy Benedek szobrászművészről</i>	39
Péntek Imre: <i>Mennyei riport</i>	43
Miklóssy Endre: <i>Magyar falu – magyar történelem</i>	44
Tamás Menyhért: <i>Félben-egészen; Kettős; Maghimmusz</i>	56

NYITOTT MŰHELY

Csontos János: <i>Kilencágú életfa</i> <i>Beszélgetés a 75 éves Tamás Menyhérttel</i>	57
--	----

KÖNYVSZEMLE

Türjei Zoltán: <i>Szirom helyett tövissel</i> <i>Takács Zsuzsa: Tiltott nyelv</i>	61
Oláh András: <i>A második féldió</i> <i>Fecske Csaba: Árnyas kertben</i>	63
Hegedűs Imre János: <i>A malomnak nincsen köve</i> <i>Toót-Holló Tamás: Gördül a Kő. A garabonciás könyve</i>	65
Papp Máté: <i>Mint a népmesékben</i> <i>Kun Árpád: Boldog észak</i>	66

SZERZŐINK 68

Számunkat Nagy Benedek alkotásaival illusztráltuk.

Helyesbítés: Áprilisi számunk 44. oldalán nem tüntettük fel Buket Uzuner *Hosszú Fehér Felhő – Gallipoli* című regényének fordítóját, Tasnádi Editet. A mulasztásért bocsánatot kérünk!